

Bakalářské práce se věnuje reprezentaci dějin Československa v historických komiksech. Konkrétně se zaměřuje na rozmezí let 1948-1989, tedy období hegemonní vlády KSČ. Předmětem zájmu jsou více jak čtyři desítky komiksů, které různým způsobem a v různé míře vymezené roky zobrazují. Jedná se převážně o komiksy českých autorů, které vyšly po roce 2000. Cílem práce je na základě kvalitativního výzkumu komiksů Michala Uhla, formulovat funkční mechanismy a interpretační tendence reprezentace minulosti. Z rozboru komiksů, kde byla pozornost věnována především postavám jako ústřednímu bodu narativu, vyplývá několik dílčích závěrů. Dva hlavní přístupy k reprezentaci historie v analyzovaných komiksech jsou: komplexní (zachycuje delší časové období a více postav) a kompaktní (zaměřený na jednu postavu), z nichž druhý jmenovaný převládá. Podle způsobu vykreslení psychologie a motivace postav, můžeme kompaktní komiksy dále rozdělit na konzervativní (dichotomní postavy) a progresivní (ne-dichotomní postavy). Ač se komiksy v přístupu k postavě liší, neopouštějí dominantní rámec vyprávění, kterým je kritický pohled na komunistický režim. Tvůrci komiksů nejsou nezaujatými vypravěči, ale do textu i kresby vstupuje jejich současný ideologický pohled na historii. V historických komiksech se můžeme setkat s interpretačními tendencemi, které se neomezují pouze na kritiku represivní podstaty komunistického režimu. Jedná se o analogii nacistického a komunistického režimu a využívání historie jako varování před komunismem a vlivem KSČM na současnou politickou situaci v České republice. Jejich období můžeme nalézt v rámci českého antikomunistického diskurzu.